

W spletanym gaju rąk i nóg szepczemy słowa święte,
jak szeptał kiedyś Młody Bóg

bogini niepojętej.

Ole, ole, ole, ola, oli, bogini niepojętej.

Ole, ole, ole, ola, oli, bogini niepojętej.

W czerwonym żarze rzewnych żądź płoniemy jak
pochodnie

i opadamy w niebo, śniąc

niewinnie i łagodnie.

Cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt,
niewinnie i łagodnie.

Cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt, cyt,
niewinnie i łagodnie.

W żałobnym chłodzie znanych ust szukamy
pocieszenia,
słuchając, jak nam stygnie puls

i mylą się znaczenia.

To nic, to nic, to nic, to nic, to nic, to mylą
się znaczenia.

To nic, to nic, to nic, to nic, to nic, to mylą
się znaczenia.

Dopóki demon smutku śpi, niech żyją młode żądze.
Dopóki życie w nas się tli,

dopóki są pieniądze.

To nic, to nic, to nic, to nic, to nic, niech
żyją młode żądze.

To nic, to nic, to nic, to nic, to nic dopóki są
pieniądze.

Ole, ole, ole, ola, oli, niech żyją młode żądze

Ole, ole, ole, ola, oli, dopóki są pieniądze.

Ole, ole, ole, ola, oli, dopóki są pieniądze.

Ole, ole, ole, ola, oli, dopóki są pieniądze.